

dannelse, alene repræsenteres med 25 pct., mens arbejdsgiversiden repræsenteres med 75 pct.

Jeg vil henvise til mit svar af 30. marts 2007 på spørgsmål 9 til lovforslaget, stillet med udvalgets brev af 23. marts 2007. I dette svar har jeg blandt andet fremhævet, at uddannelsen til faglært landmand efter lov om landbrugsuddannelser har omkring 10 gange så mange elever som den tilsvarende uddannelse efter erhvervsuddannelsesloven.

Eleverne og erhvervet vælger altså den uddannelse, som ikke har et paritetisk udvalg. Derfor ligger det ikke lige for, at den fremtidige uddannelse skal arve konstruktionen fra den gældende erhvervsuddannelseslov helt automatisk.

På den anden side kan man heller ikke blot se bort fra, at nogle altså har valgt uddannelsen, der har et paritetisk udvalg, og derfor er forhandlingerne mellem partierne bag Velfærdsaftalen resulteret i den foreliggende kompromismodel, som giver de interesserede organisationer og foreninger meget stor frihed til selv at finde de fremtidige løsninger.

Som bekendt indeholder forslaget ikke, at lønmodtagersiden repræsenteres med 25 pct. og arbejdsgiversiden med 75 pct. Forslaget indebærer, at et fællesudvalg med repræsentanter fra de to udvalg kan godkendes, hvis det består af lige mange fra hvert udvalg, og at udvalgene selv aftaler den nærmere sammensætning.

Der er intet i lovforslaget, der hindrer, at parterne – evt. ad åre – enes om at oprette et sædvanligt fagligt udvalg, således at undtagelsesbestemmelsen derefter ikke bruges. Det må bero på udviklingen i landbrugserhvervet, og lovforslaget vil således også på dette punkt fremtidssikre rammen om erhvervsuddannelserne.

3F er endvidere inde på, at antallet af selvstændige landmænd sammenholdt med antallet af lønmodtagere inden for landbrugserhvervet ikke adskiller sig væsentligt fra f.eks. håndværksfagene og derfor ikke kan begrunde en særlig status for landbrugserhvervet.

Jeg kan ikke vurdere de tal, 3F lægger frem, men vil atter henvise til mit svar på spørgsmål 9, hvor det blandt andet er anført, at det bærende element for landbrugsuddannelserne efter landbrugsuddannelsesloven og de oprindelige landbrugsskoler er selvstændighedskulturen. Jeg bemærker endvidere, at der i rapporten om fremtidens erhvervsuddannelser blev lagt vægt på uddannelse til selvstændighed og iværksætterkultur, og jeg finder det på den baggrund værdifuldt, at landbrugsuddannelserne fortsat kan bygge på selvstændighedskulturen og dermed kan være det gode eksempel for de øvrige erhvervsskoler.

Jeg lægger derfor vægt på, at de organisationer, som i særlig grad står for denne dimension i uddannelserne, fortsat får mulighed for at bidrage til en videreførelse af det, som har været et særligt kendetegn for landbrugsuddannelserne efter landbrugsuddannelsesloven.

Endelig bemærker 3F, at landbrugets organisationsopbygning medfører, at samme arbejdsgiver kan være medlem af tre arbejdsgiverorganisationer i uddannelsens faglige udvalg, mens denne dobbeltorganisationsform ikke gælder for lønmodtagere.

Jeg kan herom i det hele henvise til mit svar af 30. marts på spørgsmål 5 til lovforslaget, der er stillet med udvalgets brev af 23. marts 2007.